

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ
POLSKIEJ KOMISYI LIKWIDACYJNEJ
(KOMISYI RZĄDZĄCEJ)

Wydany w Krakowie i rozesłany dnia 14 lutego 1919.

Rok 1919. **Część V.**

30.

Rejestracya pożyczek wojennych.

Rozporządzenie z dnia 3 lutego 1919, L. 1281/SK, uzupełniające rozporządzenie z dnia 17 stycznia 1919 r., L. 661/SK.

W uzupełnieniu rozporządzenia P. K. L. z 17 stycznia 1919, L. 661/SK, Dz. rozp. P. K. L. Cz. III za rok 1919 podaje się do wiadomości, że rejestracya tyczy również posiadaczy zdeponowanych i zlombardowanych austr. pożyczek wojennych. Wszyscy zatem, którzy posiadają takie pożyczki, winni te zgłosić w zakreślonym terminie w wyznaczonych przez Prezydyum P. K. L. i Komisarzy powiatowych P. K. L. instytucyach.

Posiadane pożyczki wojenne zgłaszać należy tylko w wyznaczonych do tego instytucyach, a nie wprost do P. K. L., ani do Biura statystycznego P. K. L.

Za Wydział skarbowy:

Dr. Schmidt m. p.

31.

Związek gospodarczy dla przemysłu olejowego i tłuszczowego.

Rozporządzenie z dnia 9 lutego 1919, L. 5304/8A S. P.

Rozporządzenie rządu austryackiego z d. 8 kwietnia 1916 Dz. p. p. Nr. 94 oraz obwieszczenie tegoż rządu z dnia 15 kwietnia 1916 Dz. p. p. Nr. 107 w przedmiocie utworzenia Związku wojennego dla przemysłu olejnego i tłuszczowego oraz wydania statutu dla tegoż Związku utrzymane w mocy rozporządzeniem Polskiej Komisyi Likwidacyjnej z dnia 1 listopada 1918, uchyla się i na zasadzie ustawy z dnia 24 lipca 1917 Dz. p. p. Nr. 307 postanawia się, co następuje:

Członkowie Związku.

§ 1.

Wszystkie przedsiębiorstwa położone na terytoryum podległem władzy Komisyi Rządzącej a zajmujące się wyrabianiem olejów i tłuszczów zwierzęcych, z wyjątkiem masła i tłuszczów świńskich,

dalej zajmujące się wyrabianiem tłuszczu z kości oraz wyrobionych z nich towarów, następnie te, które wyrabiają środki do mycia, szorowania i czyszczenia (pasta do obuwia), o ile w skład owych przetworów wchodzą wyłącznie albo częściowo alkalia, jak soda, szkło wodne i t. d., łączą się w Związek gospodarczy dla przemysłu olejnego i tłuszczowego.

W szczególności należą do Związku wszystkie te przedsiębiorstwa, które zajmują się wyrabianiem olejów roślinnych, rafinacyą płynów z olejów roślinnych, wytapianiem łoju, chyba, że one trudnią się tem w połączeniu z wyrąbem mięsa lub z masarstwem i to tylko w niedużym zakresie, stwardzaniem oleju, wyrabianiem tłuszczu jadalnego i margaryny, wyrabianiem pokostów i lakierów olejnych, chemiczno-technicznych produktów tłuszczowych i degrasu, wyrabianiem mydła domowego, przędzalniczego i toaletowego, wyrobem stearyny i kwasu tłuszczowego i wyrabianiem artykułów kosmetycznych, zawierających tłuszcz i glicerynę oraz rafinacyą gliceryny.

Do Związku należą również te przedsiębiorstwa, które przerabianiem wyżej wymienionych produktów tylko czasowo się zajmują. Dla przedsiębiorstw założonych w czasie istnienia Związku przynależność do Związku rozpoczyna się z dniem rozpoczęcia interesu. To samo obowiązuje, jeśli przedsiębiorstwo w czasie istnienia Związku rozszerzy swą działalność na gałąź przedsiębiorstwa, które uzasadnia przynależność do Związku. Przedsiębiorstwa państwowe nie są członkami Związku. Wszelkiego rodzaju zwierzęcych i roślinnych olejów i tłuszczów nie można na inne cele, aniżeli na żywność dla ludzi używać, przerabiać lub mieszać z innymi materyałami bez poprzedniego odgliceryniania tylko za zezwoleniem Kierownictwa Związku. Takiego zwalniania nie potrzeba dla produkcyi mydła, o ile się przytem równocześnie uzyskuje glicerynę. Używanie i przerabianie wszelkiego rodzaju jadalnego masła, jadalnego masła przetopionego i jadalnego tłuszczu wieprzowego na inne cele, aniżeli na żywność dla ludzi, jest wogóle wzbronione. Kierownictwo związku bez specyalnego zezwolenia Wydziału dla przemysłu rękodzieł i handlu w porozumieniu z Wydziałem aprowizacyjnym nie może w tym kierunku zezwalać na wyjątki. Podobnie zakazuje się wszelkich czynności i zaniechań zmierzających do tego, by wszelkiego rodzaju jadalne masło przetopione i jadalny tłuszcz wieprzowy czynić nienadającym się do spożycia.

Charakter prawny Związku.

§ 2.

Związek jest osobą prawną.

Siedziba Związku.

§ 3.

Związek gospodarczy ma siedzibę w Krakowie.

Cel Związku.

§ 4.

Celem Związku jest uregulowanie produkcyi, rozsprzedaży i konsumcyi olejów, tłuszczów i wyrobionych z nich towarów (§ 1) w interesie publicznym w ramach istniejących ustaw i przepisów. Należy w szczególności do jego obowiązków:

a) prowadzenie trwałej ewidencyi co do znajdujących się przedsiębiorstw i nabytych przez nie materyałów surowych, co do rodzaju i ilości przez nie wyrobionych produktów i ich zbytu;

b) regulowanie, nabywanie i rozdzielanie materyałów surowych celem jak najracyonalniejszego użycia rozporządzalnych każdocześnie zasobów;

c) ustanawianie przepisów dla regulowania produkcyi i to zarówno co do postępowania przy fabrykacyi, jak co do ilości i właściwości towarów, które mają być wyrabiane w poszczególnych przedsiębiorstwach oraz co do rodzajów towarów, które mają być dopuszczane do zbytu;

d) regulowanie cen sprzedaży;

e) staranie o odpowiadające celowi rozdzielanie i używanie olejów, tłuszczów i wyrobionych z nich towarów i regulowanie ich sprzedaży;

f) współdziałanie na żądanie Rządu przy przeprowadzaniu zarządzeń i środków dotyczących konsumcyi olejów, tłuszczów i wyrobionych z nich towarów;

g) stawianie wniosków we wszystkich kwestyach gospodarczych, dotyczących przemysłu olejowego i tłuszczowego.

Prawa i obowiązki członków Związku.

§ 5.

Członkowie Związku mają czynne i bierne prawo wyboru na walnem zgromadzeniu Związku. Mają oni prawo przedstawiania wniosków, życzeń i zażaleń u kierownika Związku (§ 9), który rozstrzyga o ich załatwieniu. Członkowie Związku winni popierać cele i dążenia Związku wedle najlepszych sił i zaniechać wszystkiego, co utrudniałoby lub uniemożliwiało Związkowi spełnienie jego zadań. Są oni obowiązani do dokładnego przestrzegania zarządzeń i przepisów wydanych przez Kierownictwo Związku. Mają oni obowiązek udzielania Kierownictwu Związku lub jego pełnomocnikom wszystkich żądanych zgodnych z prawdą wyjaśnień w sprawach dotyczących Związku. Winni oni poddać swe przedsiębiorstwa i należące do nich czynności wszelkiemu nadzorowi, potrzebnemu do osiągnięcia celów Związku. Ten nadzór wykonują osobne organa urzędowe, ustanowione przez Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz. Są one obowiązane do zachowania co do wszystkich spraw, które dojdą do ich wiadomości a dotyczą Związku lub stosunków przedsiębiorstwa i jego członków bezwarunkowego milczenia wobec obcych.

Opłaty Związkowe.

§ 6.

Dla pokrycia kosztów prowadzenia spraw Związku będzie się ściągało opłatę związkową, którą ustanowi Zgromadzenie Związku, uwzględniając rozmiar przedsiębiorstwa poszczególnych członków Związku. Członkowie Związku mają obowiązek punktualnego uiszczania tych opłat, które mogą być ściągane w drodze egzekucyi politycznej. Kierownictwu przysługuje prawo opędzić koszta połączone z prowadzeniem biura Związku w sposób, jaki Kierownictwo Związku w danej chwili za odpowiednie uzna.

Grupy Związku.

§ 7.

Związek obejmuje dwie grupy:

Grupa 1. przemysł mydlarski,

Grupa 2. wszystkie inne przemysły przerabiające tłuszcze i oleje.

Zgromadzenie Związku może za zgodą Wydziału przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz. ustanowić nowe grupy Związku, istniejące rozdzielać, rozwiązywać lub kilka łączyć w jedną grupę.

Organa Związku.

§ 8.

Organami Związku są:

1. Kierownictwo Związku.
2. Zgromadzenie Związku.

Kierownictwo Związku.

§ 9.

Kierownictwo Związku wybiera zgromadzenie członków Związku. Składa się ono z przewodniczącego, jego zastępcy, 2—4 członków, oraz 2 zastępców. Zastępcy członka obejmują funkcye na wypadek chwilowej lub trwałej przeszkody ze strony członka Kierownictwa. Zastępcę członka powołuje do urzędowania przewodniczący. Przy wyborze członków Kierownictwa przestrzegać należy zasady, aby przedstawiciele z każdej grupy Związku byli w Kierownictwie reprezentowani. Wszyscy członkowie Kierownictwa Związku wykonują swe funkcye jako urzędy honorowe. Są oni obowiązani przestrzegać przy prowadzeniu spraw największej bezstronności i największej sumienności i zachować wobec obcych co do wszystkich dochodzących do ich wiadomości spraw związkowych oraz co do stosunków przedsiębiorstwa członków Związku, bezwarunkowego milczenia, co pisemnie przyrzec muszą Naczelnikowi Wydziału prz mysłu, rękodzieł i handlu Komisyi Rządzącej,

Związek zastępuje na zewnątrz Kierownictwo Związku, które załatwia wszelkie sprawy. W imieniu Związku podpisuje przewodniczący lub jeden z zastępców w sposób prawnie obowiązujący. Do Kierownictwa Związku należy organizacya i przeprowadzanie wszystkich wyborów pod nadzorem Wydziału przemysłu, rękodzieł i handlu Komisyi Rządzącej. Schodzi się ono w miarę potrzeby na posiedzenia, które odbywają się w Krakowie. Zaproszenia na posiedzenia mogą być wystosowane do członków Kierownictwa Związku oraz do Komisarza rządowego pisemnie, telefonicznie lub ustnie.

Kierownictwo Związku należy zwołać w ciągu 8-miu dni na posiedzenie, jeśli tego zarząda Komisarz rządowy (§ 12) lub przynajmniej 2 członków Kierownictwa Związku, podając przedmiot obrad.

Kierownictwo Związku jest zdolne do powzię-

cia uchwał bez względu na ilość obecnych, jeżeli wszyscy członkowie dostali zaproszenia. Komisarz rządowy winien być bezwarunkowo zawiadomiony o posiedzeniach.

Uchwały zapadają względną większością głosów, przyczem również i przewodniczący oddaje głos. W razie równości głosów nabiera mocy uchwały zdanie, za którem się oświadczył przewodniczący.

Komisarz rządowy nie bierze udziału w głosowaniu.

Kierownictwo Związku ustanawia potrzebnych do prowadzenia spraw urzędników i siły pomocnicze, których wynagradza z funduszów Związku i przepisuje im ich zakres działania.

Ustanowienie osób na stanowiskach kierujących podlega zatwierdzeniu Wydziału przemysłu, rękodzieł i handlu Komisyi Rządzącéj.

Zakres działania przewodniczącego i Kierownictwa Związku.

§ 10

Przewodniczący i jego zastępcy kierują wszystkiemi bieżącemi czynnościami Związku. Przewodniczący a w razie przeszkody z jego strony jeden z zastępców, zwołuje posiedzenie Kierownictwa Związku i zgromadzenia Związku i przewodniczy nań.

Kierownictwo Związku stanowi o wszystkich sprawach przewidzianych w § 4., o ile one nie są zastrzeżone Walnemu Zgromadzeniu.

Zgromadzenie Związku.

§ 11.

Walne zgromadzenie Związku składa się z reprezentantów przedsiębiorstw wchodzących w skład Związku (§ 1). Każde przedsiębiorstwo będące członkiem Związku deleguje na Walne Zgromadzenie jednego reprezentanta. W sprawach dotyczących wyłącznie 1-szej grupy zawodowej (§ 7) mają prawo głosowania tylko reprezentanci przedsiębiorstw odnośnej grupy. Każde przedsiębiorstwo ma jeden głos.

Ogólne zgromadzenia członków Związku odbywają się corocznie w miesiącu styczniu oraz na żądanie Wydziału przemysłu, rękodzieł i handlu Komisyi Rządzącej lub w miarę potrzeby. Potrzebę tę oceni oraz przeprowadzi zwołanie Zgromadzenia Kierownictwo Związku przez pisemne zaproszenia przynajmniej na 8 dni przed Zgromadzeniem Związku wysłane. Zgromadzenie Związku jest zdolne do powzięcia uchwał, jeśli wszyscy członkowie Związku (§ 1) i Komisarz rządowy zostali zaproszeni i jeśli przynajmniej 1/4 część członków Związku jest obecną. Jeżeli zwołane Zgromadzenie Związku jest dla braku przepisanego kompletu niezdolne do powzięcia uchwał, odbędzie się w pół godziny później nowe Zgromadzenie, które jest zdolne do powzięcia uchwał bez względu na ilość obecnych członków. Wszystkie uchwały zapadają zwyczajną większością głosów. W razie równości głosów wniosek uważa się za odrzucony. Członkom związku, wchodzącym w skład Kierownictwa, nie przysługuje prawo głosu. Do zakresu działania Zgromadzenia Związku należy wybór członków Kierownictwa na okres 1-go roku, badanie i zatwierdzanie zamknięć rachunkowych, decyzya co do przeznaczenia nadwyżki lub pokrycia straty, ustanawianie na wniosek Kierownictwa wysokości opłat związkowych (§ 6), ustanawianie, rozdział, lub łączenie istniejących grup Związku (§ 7).

Nadzór państwowy.

§ 12.

Związek stoi pod nadzorem państwowym, który wykonuje Komisarz rządowy mianowany przez Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu Komisyi Rządzącej. Komisarz rządowy jest w szczególności uprawniony do uczestniczenia w rozprawach i posiedzeniach organów Związku, do zabierania głosu każdego czasu i stawiania wniosków, co do których musi być powzięta uchwała. Również jest Komisarz rządowy uprawniony do odraczania wykonania uchwał i zarządzeń organów Związku na tak długo, aż Wydział dla przemysłu i handlu K. R. wyda ostateczną decyzyę.

Zatwierdzenia państwowe.

§ 13.

Zatwierdzeniu Wydziału przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz. podlegają uchwały i zarządzenia Kierownictwa Związku dotyczące:

a) Wyboru i oznaczania rodzaju oraz właściwości towarów, które mają być dopuszczone do zbytu,

b) regulowanie cen sprzedaży,

c) regulacyi produkcyi, rozdziału zapasów materyałów surowych oraz używania materyałów zastępczych,

d) wysokości opłat związkowych,

e) sporządzenia zamknięcia rachunkowego,

f) ustalania wypadków, które podpadają pod karę porządkową i wymiaru tych kar.

Sąd polubowny.

§ 14.

Do rozstrzygania wszystkich sporów między członkami Związku w sprawach Związku powołany jest związkowy Sąd rozjemniczy. Składa się ze sędziowskiego funkcyonaryusza, ustanowionego przez Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu Komisyi Rządzącej w porozumieniu z Wydziałem sprawiedliwości Komisyi Rządzącej jako przewodniczącego oraz dwóch wyznaczonych przez Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu Komisyi Rządzącej na wniosek Kierownictwa Związku członków Związku.

Członkowie i zastępcy wykonują swe funkcye jako urzędy honorowe. Nie mogą oni należeć do Kierownictwa, ani do Wydziału Związku. Sąd rozjemczy rozstrzyga także w wypadkach, w których członkowie Związku uważają się za pokrzywdzonych w swych prawach wskutek wydanego przez Kierownictwo Związku zarządzenia. Nakłada on także przewidziane w § 15 kary porządkowe. Postępowanie przed Sądem rozjemniczym toczy się wedle postanowień czwartego rozdziału szóstej części procedury cywilnej.

Przewodniczący Sądu rozjemczego może przy zastosowaniu przepisów obowiązujących dla postępowania przed sądami zwyczajnemi używać świadków i znawców i te osoby przesłuchiwać pod przysięgą.

Wszystkie rozstrzygnięcia Sądu rozjemczego są ostateczne.

Kary porządkowe.

§ 15.

Wszystkie czynności lub zaniechania członków Związku skierowane przeciw tym przepisom i zarządzeniom, które zostały wydane przez Kierownictwo Związku celem osiągnięcia celów Związku stosownie do tego rozporządzenia winno Kierownictwo Związku podać do wiadomości Sądu rozjemczego, który ma orzec o nałożeniu kary porządkowej — o ile czynności te lub zaniechania z mocy § 17 tego rozporządzenia lub innych przepisów nie kwalifikują się do ściągania w drodze administracyjno-karnej lub sądowo-karnej. Jeśli dla takich czynności lub zaniechań jest ustanowiony uchwałą Kierownictwa Związku, zatwierdzoną przez Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu Komisyi Rządzącej, pewien wymiar kary, wówczas Sąd rozjemniczy jest nią przy wymiarze kary wiązany. We wszystkich innych wypadkach podlega także wymiar kary wolnemu uznaniu Sądu rozjemczego. Kara porządkowa w każdym poszczególnym wypadku nie może przekraczać kwoty 20.000 K. Kwoty karne przypadają celowi dobra powszechnego, który oznacza Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz. i na prośby Kierownictwa Związku będą ściągane w drodze egzekucyi politycznej.

Rozwiązanie Związku.

§ 16.

Rozwiązanie Związku następuje na zarządzenie Wydziału dla przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz., który w porozumieniu z Kierownictwem Związku rozstrzyga także o użyciu ewentualnej kasowej nadwyżki.

Kary administracyjne i sądowe.

§ 17.

Wszelkie przekroczenia zakazów zawartych w § 1. względnie zarządzeń na ich podstawie wydanych, następnie zmniejszanie zawartości tłuszczowej w produktach poniżej normy ustalonej przez Związek będą karane przez władze polityczne I. instancyi aresztem do 6-ciu miesięcy, względnie grzywną do 20000 K.

Przekroczenia cen maksymalnych podpadają pod postanowienia ustaw o lichwie towarowej.

Za Wydział przem., rękodzieł i handlu K. Rz.

Zieleniewski m. p.

32.

Wewnętrzny obrót skórami i obuwiem.

Rozporządzenie z dnia 9. lutego, 1919, L. 325/przem.

§ 1.

Rozporządzeniem z dnia 10. stycznia 1919, L. 106/5/P., wydanem w porozumieniu z Ministerstwem przemysłu i handlu w Warszawie, Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu P. K. L. dozwolił na wolny obrót wewnętrzny gotowemi skórami wierzch-

niemi na obuwie, obuwiem, skórami gotowemi z włosem dla celów kuśnierskich i surowemi skórami, z wyjątkiem surowych skór bydlęcych i końskich. Zarazem zostały zniesione ceny maksymalne na te rodzaje skór, które zostały dopuszczone do wolnego obrotu, przyczem jednak obrót wewnętrzny temi skórami oraz obuwiem jest o tyle ograniczony, że koleje i przedsiębiorstwa przewozowe wodne mogą przyjmować do przewozu te towary tylko na podstawie certyfikatów przewozowych, do których wystawienia upoważnione zostało Biuro przemysłów skórniczych w Krakowie, Floryańska L. 32.

§ 2.

Nadal pozostają w mocy dotychczasowe przepisy o zajęciu, cenach maksymalnych, tudzież ich ustanawianiu, odnośnie do:

1. a) skór podeszwowych, kruponowych, karków wolich i byczych i czółek; b) brandzli (averne); c) skór blankowych, d) skór mastrykowych; e) skór na pasy maszynowe; f) klejonych podeszew.

2. a) skór surowych bydlęcych, byczych, wolich, krowich, jałowiczych, żarłoków i cielęcych, jak również końskich i źrebców.

§ 3.

Biuro przemysłów skórniczych w Krakowie, jako organ Wydziału przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz. w Krakowie, jest jedynie uprawnionem do zajmowania, zakupu, sprzedaży, klasyfikacyi i rozdziału wyżej wymienionych skór.

§ 4.

Ceny maksymalne na te gatunki skór zmienia Wydział dla przemysłu, rękodzieł i handlu K. Rz.

§ 5.

Wywóz i przywóz skór wszelakich za granicę obszaru podlegającego Komisyi Rządzącej względnie z poza granic tego obszaru zależny jest od pozwolenia Urzędu przywozu i wywozu Komisyi Rządzącej w Krakowie (Krzysztofory).

Za Wydział przemysłu, rękodzieł i handlu:

Zieleniewski m. p.

33.

Obrót jajami.

Rozporządzenie z dnia 12. lutego 1919, L. 260/IV.

Na podstawie § 1 ustawy z dnia 24. lipca 1917, L. 307 Dzpp., znosi się wszystkie rozporządzenia byłego rządu austryackiego t. j. ministerstw oraz władz politycznych drugiej i pierwszej instancyi, o ile dotyczą obrotu jajami w e w n ą t r z k r a j u i postanawia się, co następuje:

§ 1.

1) Obrót jajami w granicach kraju jest wolny, atoli dla przewozu jaj drogą kołową, kolejami, statkami, automobilami i pocztą z którejkolwiek miejscowości do miejscowości położonych w powiatach: Chrzanów, Oświęcim, Biała, Żywiec, Wadowice, Kraków, Podgórze, Wieliczka, Bielsko, Frysztat, Cieszyn, oraz do miejscowości położonych na wschód od powiatów Jarosław, Przemyśl, Dobromil, Lisko, obowiązuje przymus poświadczeń przewozowych, który dotyczy także przesyłek wojskowych.

2) Przymus poświadczeń przewozowych obowiązuje także przy przesyłkach skierowanych na terytorym dawnego zaboru rosyjskiego i niemieckiego.

§ 2.

1) Uprawnienie do wystawiania poświadczeń przewozowych w granicach § 1 przysługuje:

a) władzom politycznym I instancyi przy przesyłkach do 300 (trzystu) sztuk jaj,

b) Wydziałowi aprowizacyjnemu K. R. przy przesyłkach ponad 300 (trzysta) sztuk jaj.

2) Przedsiębiorstwom przewozowym, kolejom i pocztom nie wolno jest przyjmować do przewozu jaj, bez dołączenia do odnośnego listu przewozowego względnie posyłkowego poświadczenia przewozowego pod 1) a) b) wymienionego, wystawionego wedle dołączonego formularza, opatrzonego pieczęcią urzędową władzy politycznej I instancyi (ad 1 a), względnie Wydziału aprowizacyjnego K. R. (ad 1 b) oraz podpisem funkcyonaryusza uprawnionego do podpisywania poświadczeń przewozowych.

§ 3.

Lokalne ceny maksymalne znosi się, natomiast ustanawia się cenę maksymalną d l a h a n d l a r z y za skrzynię jaj (1440 sztuk) łącznie z opakowaniem

zwyczajowem, zdatnem do transportu, loco stacya załadowania.

Tę cenę maksymalną ustala Wydział aprowizacyjny K. R. na pewien kalendarzowo oznaczony okres czasu, lub do odwołania.

Po tej cenie jako maksymalnej może Wydział aprowizacyjny K. R. za pośrednictwem swych organów handlowych zakupić wszystkie zapasy jaj u handlarzy, pozostałe po pokryciu niejscowego zapotrzebowania, zaś handlarze obowiązani są oddać posiadane zapasy.

Nabyte zapasy rozdziela Wydział aprowizacyjny K. R. między centra konsumcyjne w kraju, które nie są w stanie pokryć swego zapotrzebowania, zaś nadwyżkę przeznacza na wywóz poza kraj w porozumieniu z interesowanymi Wydziałami K. R. w celach kompenzacyjnych.

§ 4.

Władze polityczne I instancyi obowiązane są prowadzić zapiski udzielonych poświadczeń przewozowych i przedkładać je co miesiąc Wydziałowi aprowizacyjnemu K. R.

§ 5.

Kto wywozi jaja bez przepisanego poświadczenia przewozowego, ulega karze pieniężnej do 10000 K na rzecz Skarbu Państwa, z którą może być połączony przepadek towaru bezprawnie przewożonego.

Przepadek towaru można orzec także w razie niemożliwości wyśledzenia lub ukarania sprawcy.

W razie nieściągalności grzywny orzeka się areszt do trzech miesięcy.

Orzecznictwo należy do kompetencyi Starostwa (Oddział kontroli wywozu) miejsca przytrzymania przesyłki. Od orzeczenia Starostwa przysługuje zażalenie do Wydziału aprowizacyjnego K. R., które wnieść należy w dniach trzech od dnia doręczenia orzeczenia Starostwa.

§ 6.

Handlarze przekraczający ceny maksymalne w myśl § 3 ustalone, odpowiadają po myśli obowiązujących przepisów sądowych i administracyjnych.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Wydział Aprowizacyjny
Kucharski m. p.

Załącznik.

Formularz poświadczenia przewozowego:

Nr. ....

Poświadczenie przewozowe.

(Imię, nazwisko i zatrudnienie wysyłającego) ....
.... *w (miejscowość)* .... *jest uprawniony do*
wywozu .... *Kilogramów* .... *(Rodzaj towaru)* ....
....
w czasie od .... *do* *191*
z (Nazwa stacyi nadawczej) ....
....
do (Nazwa stacyi przeznaczenia poza Galicyą) ....
.... *koleją albo pocztą*
pod adresem (Imię, nazwisko, zajęcie i miejsce zamieszkania odbiorcy) ....
....
(Powód, dla którego posyłkę się zarządza) ....

Miejscowość i dzień wystawienia:
....

Pieczątka Władzy: *Podpis:*

Uwaga: Poświadczenia przewozowe dołączyć i przymocować do listu przewozowego a dołączenie w dokumencie przewozowym zaznaczyć. — Powyższe poświadczenie zatrzymuje stacya odbiorcza.

34.

O zatwierdzaniu projektów pomników ze stanowiska artystycznego.

Rozporządzenie z dnia 13. lutego 1919, L. 97 K. Sz.

§ 1.

Dekret Rządu polskiego w Warszawie z dnia 3. stycznia 1919, wchodzi z dniem dzisiejszym w życie także na terenie Galicyi, Śląska Cieszyńskiego, Orawy i Spisza. Projekty do zatwierdzenia przysyłać należy do »Wydziału dla kultury i sztuki K. R.« w Krakowie.

§ 2.

Osoby i wszelkiego rodzaju instytucye publiczne i prywatne, nie wyłączając urzędów państwowych, zamierzające w miejscu publicznem wznieść pomnik, posąg, figurę lub wmurować albo zawiesić tablicę pamiątkową, winny uprzednio przedstawić projekt Ministrowi sztuki i kultury do zatwierdzenia ze stanowiska artystycznego.

§ 3.

Przedstawiane Ministrowi sztuki i kultury projekty składać się winny z rzutów rysunkowych, dostatecznie wyjaśniających pomysł i szczegóły wykonania, oraz z fotografii z modeli plastycznych w razie zastosowania rzeźby plastycznej.

Do składanych projektów winny być dołączone dane rysunkowe i fotograficzne, dostatecznie wyświetlające związek projektowanego pomnika z otoczeniem.

§ 4.

Większe naprawy i przebudowy pomników, posągów, figur i tablic pamiątkowych ulegają przepisom paragrafów powyższych.

§ 5.

Pomniki, figury i posągi, wzniesione wbrew przepisom niniejszym, lub wmurowane albo zawieszone wbrew tym przepisom tablice pamiątkowe mogą być z rozporządzenia Ministra sztuki i kultury usunięte.

§ 6.

Do uzyskania zezwolenia na wzniesienie pomników, o których mowa w przepisach niniejszych, potrzebne jest również zatwierdzenie projektów tychże pomników przez Ministra sztuki i kultury ze stanowiska artystycznego. Zatwierdzenie to winno nastąpić najwyżej w ciągu miesiąca od daty złożenia projektu.

§ 7.

Przepisy niniejsze nie rozciągają się na pomniki, figury, posągi i tablice pamiątkowe, umieszczane na cmentarzach i wewnątrz świątyń przez osoby prywatne z ich własnych funduszów dla utrwalenia pamięci fundatorów lub ich najbliższej rodziny, jak również na przedmioty podobne, poświęcone wyłącznie celom kultu religijnego, oraz na figury, posągi i tablice, stanowiące ornament budynku, którego projekt został wraz z ornamentem przez władze budowlane zatwierdzony.

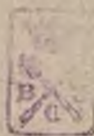
§ 8.

Winni przekroczenia przepisów niniejszych ulegną karze aresztu do 3-ch miesięcy lub grzywny do 3000 mk.

§ 9.

Wykonanie niniejszego dekretu poleca się Ministrowi sztuki i kultury w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych.

Za Wydział dla kultury i sztuki
Tetmajer m. p.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.